

Dworzec kolejowy

Uruchomiony został w 1856 r. Projektantem był najpewniej Wilhelm Grapow, budowniczy dworca głównego we Wrocławiu, który nadał gmachowi w Lesznie neogotycki wyraz architektoniczny. Główna przebudowa i rozbudowa nastąpiła w 1905 r., kiedy to w Lesznie trwała reorganizacja i modernizacja całego węzła kolejowego, a przy tej okazji dokonano również istotnej przebudowy oraz rozbudowy dworca (1905 r.).

W związku z komunikacyjnymi trudnościami dla pasażerów we wspomnianych wcześniej poczekalniach wszystkich klas, dokonano teraz sanacji układu pomieszczeń poczekalnych wraz z głównym ciągiem komunikacyjnym, umożliwiającym na bezpośrednie dojście do każdej z poczekalni. Aby tego dokonać rozebrano aż do cokołu całą południową część gmachu (od strony placu dworcowego), wznosząc na jej miejscu nową, znacznie większą i szerszą od strony frontowej w stosunku do dawnego dworca.

W latach 1969–1971 historyczny gmach został zniszczony, zyskując banalny wyraz modernistyczny. Projekty architektoniczne wykonał inż. arch. Kazimierz Serowski z Biura Projektów Kolejowych w Poznaniu, a w realizację przedsięwzięcia zaangażowane były m.in. Oddział Budynków w Jarocinie, Oddział Robót Budowlanych w Poznaniu oraz Kolejowe Zakłady Zabezpieczenia Ruchu i Łączności w Poznaniu. Całość inwestycji ukończono w 1971 r., a jej uroczyste przekazanie do użytku odbyło się 30 października 1971r. Ostatnia modernizacja obiektu w latach 2010–2012 nadała mu bardziej estetyczne oblicze.

